

BASÍLICA
SANTA
MARIA
DEL PI

**AHIR,
AVUI,
DEMÀ**

Final de curs i vacances

Lluís Ramis, rector

Hem arribat ja al final del curs parroquial i també a l'inici de les vacances, aquestes almenys pels que les puguin fer. Com a final de curs podem dir que aquest any l'hem pogut acabar millor que l'any passat, malgrat que el coronavirus SARS-Cov 2 encara és entre nosaltres. Així, s'ha pogut acabar la catequesi de nens i nenes, els quals han fet la primera comunió; l'Esplai ha acabat el curs quan tocava, s'han fet alguns concerts com el de les Set Paraules, i tot el cicle relacionat amb els 700 anys de la celebració del Corpus a Barcelona, s'han tornat a celebrar sacraments com casaments i bateigs, encara que pocs. Les festes de Sant Josep Oriol també s'han celebrat però en un altre format o més reduït, com el pregó dins l'església o la missa presidida pel nou bisbe auxiliar Xavier Vilanova. El que no s'ha pogut fer ni en format reduït ha estat el Retaule de Sant Josep Oriol. Els Geganters també han reiniciat algunes de les seves participacions en festes i celebracions

com la ballada de la vigília del Corpus a la plaça del Rei o la seva presència a la missa del Corpus al pla de la Catedral, o les celebracions quinquennals a la plaça de Sant Josep Oriol. Els Campaners ho han tingut més fàcil, tocant les campanes en les ocasions escaients. L'Arxiconfraria de la Sang, que té uns estatuts

nous, ha participat molt activament en les celebracions de Setmana Santa i en el sermó de les Set Paraules.

Num.

823

27
juny
2021

El curs acaba amb força esperança perquè veiem que les vacunes funcionen i que està disminuint el número de casos d'infectats, però hem de ser molt prudents fins que no s'arribi a la immunitat de grup (que com a mínim el 70% de la població estigui vacunada), i així i tot, no sabem

quant temps duren les defenses proporcionades per les vacunes, ni si poden aparèixer noves soques del virus resistents a les vacunes. Sigui com sigui, tenim esperança i per això creiem que el curs que ve estarem més lliures i podrem realitzar més activitats, sobretot, presencials.

En relació a les vacances, recordar que són sempre un regal i que hem de saber aprofitar-les, no es tracta de no fer res, sinó de canviar les activitats, passar del treball professional a un altre treball més descansat però també més profitós. Podem aprofitar per a llegir més, per exemple la darrera encíclica del papa: "Fratelli Tutti" (germans tots), publicada el dia 3 d'octubre de 2020 i que tracta sobre la fraternitat i l'amistat social; si encara no l'heu llegit, feu-ho. També és un bon moment per a pregar més, assistir més sovint a la missa, ja no només els diumenges i solemnitats de precepte, sinó també algun dia laborable. Sense oblidar la possibilitat de fer algun voluntariat, alguna peregrinació, etc. Des d'aquest punt de vista volem recordar que l'espai parroquial marxarà de colònies de l'1 al 10 de juliol a Can Joval (Clariana de Cardener, al Solsonès).

Les festes litúrgiques més importants de l'estiu són el 29 de juny (solemnitat de Sant Pere i Sant Pau), 25 de juliol (solemnitat de Sant Jaume, que en caure en diumenge pren la precedència) i el 15 d'agost (solemnitat de l'Assumpció), l'única que es de precepte. També tenen un cert relleu la memòria de la Mare de Déu

del Carme el 16 de juliol, i la memòria de Sant Roc el 16 d'agost, amb el compliment del vot de poble de Barcelona que es compleix en part celebrant l'eucaristia a la nostra parròquia.

Us desitgem unes bones vacances o com a mínim un bon estiu!

Catequesi sobre el "Pare nostre". 11. Dóna'ns el nostre pa de cada dia.

Passem avui a analitzar la segona part del "Pare nostre", aquella en què presentem a Déu les nostres necessitats. Aquesta segona part comença amb una paraula que fa olor de la vida quotidiana: el pa.

La pregària de Jesús parteix d'una petició impulsiva, que s'assembla molt a la que fa un captaire: "Dóna'ns el pa de cada dia!". Aquesta pregària prové d'una evidència que sovint oblidem, ve a dir que no som criatures autosuficients, i que necessitem alimentar-nos cada dia.

Les Escripures ens mostren que per a moltes persones la trobada amb Jesús s'ha fet a partir

d'una petició. Jesús no demana invocacions refinades, al contrari, tota la existència humana, amb els seus problemes més concrets i quotidians, es pot convertir en pregària. En els Evangelis trobem una multitud de captaires que demanen alliberament i salvació. Hi ha qui demana el pa, qui demana la guarició; alguns la purificació, altres la vista; o que una persona estimada pugui reviure... Jesús mai passa indiferent al costat d'aquestes peticions i d'aquests dolors.

Per tant, Jesús ens ensenya a demanar al Pare el pa de cada dia. I ens ensenya a fer-ho units a tants homes i dones per als quals aquesta pregària és un crit— que sovint es manté en l'interior —que acompanya l'angoixa de cada dia. Quantes mares i quants pares, encara avui, van a dormir amb el turment de no tenir prou pa demà pels seus fills! Imaginem aquesta pregària recitada no en la comoditat d'un apartament, sinó en la precarietat d'una habitació on ens adaptem, quan manca el necessari per viure. Les paraules de Jesús assumeixen una força nova. L'oració cristiana comença en aquest nivell. No és un exercici per ascetes; parteix de la realitat, del cor i de la carn de persones que viuen amb necessitats, o que comparteixen la condició de qui no té el necessari per viure. Ni tan sols els místics cristians poden ignorar la simplicitat d'aquesta petició. "Pare, fes que avui hi hagi el pa necessari per a nosaltres i per a tothom". I "el pa" és també l'aigua, medecines, casa, feina... Demanar el necessari per viure.

El pa que el cristià demana en la pregària no és el "meu", sinó el "nostre" pa. Això és el que Jesús vol. Ens ensenya a demanar-lo no només per a nosaltres mateixos, sinó per a tota la fraternitat del món. Si no es prega així, el "Pare nostre" deixa de ser una oració cristiana. Si Déu és el nostre Pare, com podem

presentar-nos davant d'Ell sense donar-nos les mans? Tots nosaltres. I si el pa que Ell ens dona ens el robem entre nosaltres, com podem dir-nos fills seus? Aquesta pregària conté una actitud d'empatia, una actitud de solidaritat. En la meva fam sento la fam de les multituds, i aleshores prepararé a Déu fins que la seva petició no sigui atesa. Així Jesús educa la seva comunitat, la seva Església, a portar a Déu les necessitats de tots: "Tots som fills teus, oh Pare, tingues pietat de nosaltres!". I ara serà bo que ens aturem a pensar una mica en els infants que pateixen fam. Pensem en els nens que es troben en països amb guerra: els infants afamats del Iemen, els infants afamats de Síria, els infants afamats en tants països on no hi ha pa, al Sud de Sudan. Pensem en aquests infants i pensant en ells diguem junts en veu alta, la pregària: "Pare, dóna'ns avui el pa de cada dia". Tots junts.

El pa que demanem al Senyor en la pregària és el mateix que un dia ens acusarà. Ens retraurà que no acostumem a compartir-lo amb qui ens és proper, el poc costum de compartir-lo. Era un pa destinat a la humanitat, i en canvi només l'han menjat alguns: l'amor no pot suportar això. El nostre amor no pot suportar-ho; i tampoc l'amor de Déu pot suportar aquest egoisme de no compartir el pa.

Una vegada hi havia una gran multitud davant de Jesús; era gent que tenia gana. Jesús va demanar si algú tenia quelcom, i només es va trobar un vailet disposat a compartir les seves provisions: cinc pans i dos peixos. Jesús va multiplicar aquest gest generós (cf. Jn 6,9). Aquell nen havia comprès la lliçó del "Pare nostre": que el menjar no és propietat privada –posem-nos això al cap: el menjar no és propietat privada–, sinó providència a compartir, amb la gràcia de Déu.

El veritable miracle fet per Jesús aquell dia no és tant la multiplicació, que és certa, sinó el fet de compartir: doneu el que teniu i jo faré el miracle. Ell mateix, multiplicant aquell pa ofert, anticipava l'ofrena de Si mateix en el Pa eucarístic. De fet, només l'Eucaristia pot saciar la fam d'infinít i el desig de Déu que anima tots els homes, fins i tot en la recerca del pa de cada dia.

Resem junts.

*Catequesi del Papa Francesc i traducció de Josep M. Torrents.
Publicat a Catalunya Religió.*

Dues notes breus

1. Com ja és habitual, el full parroquial comença també vacances. Ens retrobarem el mes de setembre.

2. El curs vinent celebrarem el centenari del naixement de Mn. Josep Maria Vidal Aunós, que fou rector a la nostra parroquia. Anirem informant.

Horari actual de misses

DIES FEINERS
19:00 a la Capella de la Sang

DISSABTES
19:00 a la Basílica

DIUMENGES
12:00 a la Basílica

On som?

BASÍLICA
Plaça del Pi, 7
SAGRISTIA I DESPATX
Plaça del Pi, 7
08002, Barcelona
Tel. 93 318 47 43
info@basilicadelpi.cat
www.basilicadelpi.cat

Despatx parroquial

El despatx parroquial és l'indret d'acollida de la parroquia.
Per gestions administratives relacionades amb els sagraments, demaneu cita trucant al 93 318 47 43 o escriviu un e-mail a:
despatx.santamariadelpi@gmail.com